

ПОЧАТКИ

Президент Джеймс Е. Фауст

Другий радник у Першому Президентстві

Духовний вечір ЦСО для дорослої молоді • 7 травня 2006 р.
Інститут релігії Університет штату Юта

Дякую, президенте Прайс, за ці теплі слова. Одно-го разу президент Х'ю Б. Браун сказав мені: "Добре чути приємні слова, які кажуть про тебе, але не захоплюйся ними".

Чотири тижні тому я впав. Зараз мені вже краще, але я все ще маю рухатись дещо обережніше. Дозвольте передати вам любов і привітання Президента Гордона Б. Хінклі і президента Томаса С. Монсона. Президент Хінклі почувається добре, дуже добре. На мій погляд, він зараз у найкращому для нього стані. Звичайно, це дивовижно, яким чудовим, здібним і проникливим він є.

Сьогодні я не говоритиму довго. Скоріше я хотів би надати вам, молоді люди, можливість поспілкуватися і захоочую вас до цього. Сьогодні ми зробимо незвичайну річ. Коли ви скажете "до побачення" одне одному сьогодні ввечері, потисніть одне одному руки. Я бачу багато красивих молодих жінок і гарних молодих чоловіків, то ж кажу молодим чоловікам: "Відкрийте очі!" І ще звертаюся до молодих чоловіків: "Якщо ви діятимете, я надихну вас вірою".

Я дякую за можливість звернутися сьогодні до вас, студенти і студентки, під час цієї супутникової трансляції. Також із задоволенням я вітаю викладачів і ваших керівників, багато з яких я маю привілей знати протягом багатьох років.

За тему свого виступу я візьму слова з послання Павла до солунян: "Улюблені Господом браття. ... Бог вибрав вас спочатку на спасіння освяченням Духа та вірою в правду" (2 Солунянам 2:13). Павло говорить тут, що вас було обрано від початку. Існує багато початків. Дехто з вас починає свою важливу освітню кар'єру. Те, як ви почнете і куди прямуватимете, є надзвичайно важливим. Павло сказав, що вас було обрано на спасіння "освяченням Духа та вірою в правду". Давайте більше поговоримо про початки.

Старт

Для вас сьогодні це може стати початком.

У юнацькі роки, в школі, а потім і в університеті, я захоплювався бігом і брав участь у спортивних змаганнях. Ми звикли ретельно тренуватися перед перегонами. Ми мали переборювати себе, бігаючи на відстань, більшу за дистанцію на перегонах. Ми мали дотримуватись дієти. Ми мали робити безпеч усього, щоб підготуватися до змагань. І все ж у спринті найбільш важливим був старт. Ми ретельно перевіряли свою предстартову позицію і вивіряли її знову ще до того, як встановити стартові підпори. Потім ми мали укріпити підпори на біговій доріжці, зайняти стартове положення і пару разів підвестися й опуститися, щоб "упіймати" відчуття. У нас були два чи три тренувальні старту. Ми знали, якщо ми не підготуємось і не візьмемо добрий старт, то не слід сподіватися на фініш серед перших. Апостол Павло проникливо напучував нас: "Хіба ви не знаєте, що ті, хто на перегонах біжить, усі біжать, але нагороду приймає один? Біжіть так, щоб одержали ви!" (1 Коринтянам 9:24). Нагородою, звичайно, є вічне життя.

Я відкрив для себе, що для здійснення майже будь-якої справи її найскладнішою частиною є старт. Мудра людина сказала: "Той, хто розпочав, вже зробив півсправи"¹. Мій батько був юристом і суддею. Коли я почав працювати юристом, він попередив мене: "Спочатку підготуй обґрунтовані клопотання. Якщо з клопотаннями все гаразд, весь процес піде значно легше".

Нові початки

Я вдячний за всі нові початки. Кожна година може бути новим початком. Кожен день може бути новим початком. Кожен місяць може бути новим початком. Кожен рік може бути новим початком. І дійсно, кожен момент може стати нагодою до вдосконалення.

Дейл Карнегі дав нам таку слушну пораду: "Не бійтеся виконувати якнайкраще те, що може вам здатися нескладними завданнями. Долаючи їх по одному, ви кожного разу стаєте трохи сильнішими. Якщо ви

добре впораєтесь з малими завданнями, то великі будуть вирішуватись самі по собі”.

Нові можливості

Протягом останніх кількох років відбулися злиття великих компаній, банкрутства та суспільні скандали в бізнесовому світі. Тут, у Сполучених Штатах, ми стали свідками жажливих подій 11-го вересня і їхніх наслідків. Ми бачили повені, урагани, землетруси та інші лиха по всьому світі. Це був час попередження і заклику бути заощадливими. Однак для тих, хто був достатньо сміливим, достатньо ініціативним, достатньо креативним і достатньо кмітливим, як і завжди, існувало багато нагод. З кожною трагедією приходять і якась нагода. Коли лабораторія Томаса Едісона згоріла вщент, він наступного ж дня розпочав будівництво кращої.

У Лестері, Англія, на зовнішній стіні старої церкви є напис, що передає напрочуд чудову думку. Там сказано: “У році 1653-му, коли по всій країні було зруйновано чи осквернено все, Роберт Ширлі, баронет, заклав фундамент цієї церкви і збудував її. Найбільша хай буде хвала тій людині, що зробила найкраще в найгірші часи, і прагнула доброго у лиходення”².

Інколи, на порозі нового початку, перед нами постає необхідність змінити чи відкорегувати свій шлях, коли бажана ціль чи вибір стають недосяжними. Наприклад, вас можуть не взяти до університету, де ви завжди прагнули вчитися, чи закритяться двері на шляху до бажаної кар’єри, чи людина, яку ви кохаєте, візьме шлюб з кимось іншим. У такі часи важливо усвідомлювати, що існують можливості іншого вибору і нових початків. Дійсно: коли одні двері зачиняються, інші відчиняються.

Деякі наших молодих друзів, працюючи у великій дорожній компанії протягом кількох років, навчилися веденню бізнесу з укладання асфальту. Було видно, що в цій компанії у них не буде нагоди розгорнути управлінську діяльність і стати співвласниками, тож вони вирішили заснувати власну компанію. Звичайно, були великі перешкоди. Однією з них стала обмеженість капіталу. Їм довелось би позичати гроші, щоб покрити дефіцит обігового капіталу. Їм також довелось би багато працювати, щоб сплачувати відсотки на позичені гроші. Вони попросили поради у свого дядька, успішного бізнесмена, і той сказав їм: “Час настав. Кращого часу не буде. Раджу вам—дійте”. Вони почали діяти, і дбайливо і

обережно розпоряджаючись своїм обмеженим капіталом, змогли розпочати власну справу, і протягом першого ж року досягли значного успіху.

Мої дорогі молоді друзі, 2006-й, як і кожний рік, є роком нових можливостей. Чарльз Діккенс написав до своєї книги *Повість про два міста* такі вступні слова: “То були найкращі часи, то були найгірші часи; то був час мудрості, то був час глупоти; то був час віри, то були дні скептицизму; то була пора світла, то була пора темряви; то була весна надії, то була зима відчаю; перед нами було все, перед нами не було нічого”.

Мужність змінюватись

Не існує нічого статичного. Все змінюється. Нам слід мати мужність, щоб робити необхідні зміни у своєму житті. Мудрий філософ Брюс Бартон сказав: “Дія і протидія, відплив і приплив, спроба і помилка, зміна—це ритм життя. З надмірної впевненості—страх, зі страху—ясніше бачення, нова надія. А з надії—прогрес”³.

Для тих, хто може адаптуватися, хто гнучкий, хто здатен змінюватись і вдосконалюватись, існують великі можливості. Інколи нам слід бути сміливими, щоб подолати побоювання. Це вимагає мужності.

Неру, великий діяч Індії, сказав: “Ніщо живе у світі не залишається незмінним. Усе в природі змінюється щодня, щохвилини, лише мертво перестає зростати і завмирає. Чиста вода тече, і якщо зупинити її, вона застоїться. Те ж саме стається й з життям чоловіка [і жінки], і життям нації”⁴.

Нові духовні початки

Оскільки дух є найважливішою суттю усіх справ людських, нам надзвичайно важливо мати часте і регулярне духовне відновлення. Воно має відбуватися щотижня, коли ми причащаємось. Кожен тиждень несе нам нові можливості для вдосконалення, пізнання, знайомства з новими друзями. Ми можемо скористатися новими нагодами для проведення місіонерської роботи серед своїх друзів і сусідів. Кожен день несе нам нову нагоду для вивчення Писань.

Дозвольте мені запропонувати вам шість ідей щодо початків дуже важливих дій, які значно розчищать канал для постійного плину “живої води” з головного джерела, яким є Сам Спаситель.

1. *Щоденно спілкуйтеся з Богом через молитву.* Палка, щира молитва є двостороннім зв’язком, завдяки

якому Його Дух тече, мов цілоща вода, допомагаючи під час випробувань, лих, жалю і болю, що постають перед нами. Яка користь була б з наших особистих молитов, якби Він лише слухав? Молячись, нам слід думати про Нього, як про Того, Хто є поруч, сповнений знанням, розумінням, любов'ю і співчуттям, як про джерело сили, як про Того, Хто має великі сподівання на кожного з нас.

2. *Щоденно безкорисливо служите ближнім.* Послідовники божественного Христа мають бути “зважені на вазі” через їхні дії, а не через проголошення віри на словах. Справжній критерій служіння описано у книзі Матвія: “Що тільки вчинили ви одному з найменших ... цих,—те Мені ви вчинили” (Матвій 25:40). Ті, хто думають про інших більш, ніж про себе, і роблять добрі вчинки служіння, завжди є найщасливішими з людей. І дійсно, як колись сказала мудра людина: “Людина, яка живе собою і для себе, сама себе й псує”⁵.

3. *Щоденно прагніть бути більш послухними і вдосконалювати своє життя.* Це означає свідомо прагнути кожного дня дотримуватися заповідей Бога. Це означає контролювати свої думки і дії та щоденно “на Господа схожим бути”, як співається в пісні Початкового товариства⁶. Завдяки досконалій Спокуті Христа праведні люди можуть сягнути досконалості (див. УЗ 76:69). Ісус дав нам пораду: “Отже, якими людьми повинні ви бути? Істинно Я кажу вам, такими самими, як Я є” (3 Нефій 27:27).

4. *Щоденно визнавайте Його божественність.* Щоб мати щоденний особистий зв'язок з Господом, нам слід бути Його учнями і визнавати Його важливість у нашому житті. Цар Веніямин нагадував нам: “Бо як може знати людина господаря, якому вона не служила, і хто є незнайомцем для неї, і далеко від думок і намірів її серця” (Мосія 5:13).

5. *Щоденно вивчайте Писання.* Це вимагає певною мірою планування і самодисципліни, але щоденне вивчення Писань зміцнить нашу віру і допоможе нам повніше жити за євангелією. Президент Спенсер В. Кімбол сказав: “Коли мої стосунки з Богом стають нерегулярними, коли здається, що божественне вухо не чує, і божественний голос не промовляє, я відчуваю, що я віддалився, дуже віддалився. Коли я поринаю в Писання, відстань скорочується і повертається духовність”⁷.

6. *Дійте.* Телебачення зробило з нас націю глядачів. Найкращі світові спортивні змагання ми безкоштовно дивимось, не виходячи зі свого дому.

Ми слухаємо найвишуканішу музику завдяки громадському телебаченню. Ми можемо чути, як Іцхак Перльман грає на скрипці, як великий тенор Паваротті співає улюблені пісні Карузо: “Torna a Surriento”, “La donna e mobile”, “Questa o quella”, і бачити його на сцені. Однак роль глядачів не вимагає майже жодних зусиль з нашого боку. Як казав апостол Яків, нам слід бути “виконавцями слова, а не слухачами самими” (Якова 1:22).

Побоююся, що ми стали поколінням критиків. Я більш схильний з милосердям ставитися до тих, хто намагається, хоч і спотикаючись, діяти, ніж до тих, хто не намагається зовсім. Теодор Рузвельт так висловився про тих, хто критикує і тих, хто щось робить: “Є важливим не критик і не той, хто вказує, де сильна людина спіткнулася чи де вершитель справ міг би зробити краще. Шана належить людині, яка справді стоїть на арені з лицем, вкритим пиллом, і потом, і кров'ю; людині, яка з мужністю прагне, яка помиляється, зазнає невдач знов і знов, бо не має справ без помилок і невдач, але яка дійсно прагне чинити діяння, яка знає великий ентузіазм, велику відданість, яка присвячує себе гідній справі; яка, в кращому разі, зрештою зазнає тріумфу, досягнувши великої цілі, чи у гіршому разі—невдачі, в намаганні сягнути її; тож це її місце ніколи не буде поруч з тими холодними і боязкими душами, яким невідомі ані перемоги, ані поразки!”⁸

Усе своє життя я провів на арені, не ховаючись від проблем життя. З цього досвіду я пізнав, що життя є повнішим, і багатшим, і кращим для тих, хто не боїться нового початку. З власного досвіду знаю, що геніальність—це рідкість, що більшість рясних нагород життя отримують ті, хто ретельно готується. Підготовка і наполегливість є ціннішими за кмітливість. Герберт Джордж Уеллс з проникливістю зауважив: “Минуле є лише початком всіх початків, і все що є і було, то лише початок можливого”⁹.

Якось я відвідав конференцію колу. Перед початком конференції, я зустрівся з президентом колу, який дуже хотів обговорити проблему, що стосувалася одного з членів вищої ради колу. Майже 10 років тому цей член вищої ради вчинив тяжкий гріх, і покаранням за це мало бути відлучення. Він ніколи не зізнавався у скоєному. Не сповідавшись у гріху і не бажаючи отримати належне покарання, цей член вищої ради зробив усе, що було в його силах, щоб виправити скоєне і жити гідно, аби мати церковні благословення. Президент колу довідався про цей гріх не від нього самого, а з іншого джерела, яке

пообіцяв не називати. Президент колу відчував, що йому слід поважати довіру.

На загальних зборах, де був присутнім і той член вищої ради, президент колу говорив про покаяння. Його слова були звернені саме до однієї людини—того члена вищої ради, він вмовляв і благав, щоб той сам прийшов і сповідався, і став на шлях покаяння.

Моє серце боліло за цього члена вищої ради, бо якби він сповідався одразу, коли та подія сталася, то до цього часу для нього усе б владналось. Він міг мати новий початок. Але без його сповіді і бажання отримати покарання не могло бути жодного нового початку. Дійсно, покаяння є одним з великих принципів євангелії. Ніхто не є досконалим, і всім нам слід час від часу дотримуватися цього принципу. Для тих же, хто скоїв тяжкі провини, це той принцип, що рятує життя. Чим далі ми йдемо невірним шляхом, тим складніше повернутись назад і стати на вірний шлях.

Я хотів би висловити свою вдячність за викупні принципи величної євангелії Ісуса Христа. Принципи, яким навчав Ісус, може застосовувати кожен. Живучи за цими принципами, ми матимемо міцне свідчення про божественність цієї святої роботи. Я вірю, що ви, як сказав апостол Павло, є улюбленими для Господа, вибраними спочатку на спасіння (див. 2 Солунянам 2:13). Алма навчав, що ми маємо святі покликання, що були “підготовлені від заснування світу” (Алма 13:5). Ними є місіонерське служіння, материнство, батьківство і служіння у Церкві.

Зараз я маю привілей і благословення залишити вам моє свідчення і благословення. Я роблю це як один із особливих свідків, проголошуючи вам з переконаністю усього мого єства й кожної клітини тіла від голови до п’ят, що Ісус є Христос, Викупитель світу і наш Спаситель, Глава цієї Церкви. Я знаю, що провідники цієї Церкви є близькими до Нього. Я знаю, що Його Дух кожен з нас може відчувати і особисто, і в наших покликаннях. Він живий. Немає жодного сумніву щодо цього. Я свідчу з тією ж переконаністю і впевненістю, як брат Яреда. Коли він побачив перст Бога—як про це написано—він більше не вірив, бо він знав (див. Етер 3:6).

Я знаю і свідчу словами Петра. Коли дехто зі святих почали відпадати, Спаситель розчарувався і запитав дванадцятьох: “Чи не хочете й ви відійти?” Петро

відповів: “До кого ми підемо, Господи? Ти маєш слова життя вічного. Ми ж увірували та пізнали, що Ти—Христос, Син Бога Живого!” (Іван 6:67–69). Цим самим повноваженням я свідчу про Його божественність і Його сутність, і я знаю це з впевненістю, що перевершує знання, що приходять через наші звичайні відчуття, бо це знання дається нам через Духа з більшою переконаністю, ніж воно може прийти через наші фізичні відчуття.

Я проголошую кожному з вас моє апостольське благословення на вас, чудові молоді люди, люди обітничі, і молюся, щоб ви підготувалися до своєї великої долі, щоб не відступали від принципів праведності й істини, і щоб вас направляв Святий Дух, і щоб силою Його ви могли знати істину про все. Чи існує величніше благословення для студента, ніж це—мати супровід Святого Духа? Я проголошую це благословення для вас і молюся, щоб наш Небесний Батько оберігав вас у всіх ваших справах і направляв вас на шляхи істини праведності, щоб були ви мудрішими за свій вік і відчували свою велику долю і дану вам велику обітницю. Я залишаю вам це свідчення і проголошую ці благословення для вас в ім’я Господа, Ісуса Христа, амінь.

Посилання

1. Horace, *Epistles*, book I, epistle ii, line 40.
2. Напис на західному вході церкви Святої Трійці в каплиці Стаунтон Гарольд у Ланкаширі, Англія; див. www.boultonbee.freemasonry.co.uk/bfh/shc.htm.
3. In *The International Dictionary of Thoughts* (1969), 117.
4. Jawaharlal Nehru, in *International Dictionary of Thoughts*, 118.
5. Charles Henry Parkhurst, in *International Dictionary of Thoughts*, 659.
6. “На Господа схожим бути”, *Збірник дитячих пісень*, с. 40.
7. “What I Hope You Will Teach My Grandchildren” (address to seminary and institute personnel, Brigham Young University, July 11, 1966), 6; see also *The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball (1982), 135.
8. Address at the Sorbonne, Paris, France, Apr. 23, 1910, in “Citizenship in a Republic,” chap. 21 of *The Strenuous Life*, vol. 13 of *The Works of Theodore Roosevelt* (national ed., 1926), 510.
9. *The Discovery of the Future* (1901).